

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0028/2014

14.1.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie planu działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie
(2013/2177 (INI))

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

Sprawozdawca: András Gyürk

RR\1016545PL.doc

PE521.512v03-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	16
OPINIA KOMISJI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO	18
OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH	22
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	29

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie planu działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie (2013/2177 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł XVII Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 173 (dawny art. 157 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską), dotyczący polityki przemysłowej Unii i odnoszący się między innymi do konkurencyjności przemysłu europejskiego,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie planu działań dla przemysłu stalowego pt. „Plan działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie.” (COM(2013)0407),
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 10 czerwca 2013 r. zlecone przez Komisję Centrum Studiów nad Polityką Europejską pt. „Ocena wpływu łącznych kosztów na przemysł stalowy”¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie regionalnych strategii na rzecz ośrodków przemysłowych w Unii Europejskiej²,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 marca 2013 r. pt. „Zielona księga – ramy polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030” (COM(2013)0169),
- uwzględniając zalecenia z dnia 12 lutego 2013 r. uzgodnione podczas obrad okrągłego stołu wysokiego szczebla w sprawie przyszłości europejskiego hutnictwa³,
- uwzględniając swoją debatę, która odbyła się w dniu 4 lutego 2013 r., po oświadczeniu Komisji, i dotyczyła ożywienia europejskiego sektora przemysłu w świetle bieżących trudności (2013/2538(RSP)),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie przemysłu hutniczego UE⁴,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. pt. „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego. Aktualizacja komunikatu w sprawie polityki przemysłowej” (COM(2012)0582),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie Aktu o jednolitym

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/steel-cum-cost-imp_en.pdf

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0199.

³ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/high-level-roundtable-recommendations_en.pdf

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0509.

ryнку - następne kroki na ścieżce wzrostu¹,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 maja 2012 r. pt. „Działanie na rzecz stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2012)0299),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2011 r. pt. „Polityka przemysłowa poprawa konkurencyjności” (COM(2011)0642),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie polityki przemysłowej w dobie globalizacji²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie inwestowania w rozwój technologii niskoemisyjnych (plan EPSTE)³,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 lutego 2012 r. pt. „Zapewnienie dostępności surowców dla przyszłego dobrobytu Europy: Projekt europejskiego partnerstwa innowacji w dziedzinie surowców” (COM(2012)0082),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 13 grudnia 2011 r. pt. „Plan działania w dziedzinie materiałów na rzecz rozwoju niskoemisyjnych technologii energetycznych” (SEC(2011)1609),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. pt. „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 grudnia 2013 r.⁴,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 28 listopada 2013 r.⁵,
 - uwzględniając badanie Eurofound na temat organizacji partnerów społecznych: przemysł stalowy,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0028/2014),
- A. mając na uwadze, że po wygaśnięciu Traktatu EWWiS europejskie sektory węgla i stali podlegają postanowieniom Traktatu UE;
- B. mając na uwadze, że europejski sektor węgla i stali ma istotne historyczne znaczenie w kontekście integracji europejskiej i jest podstawą tworzenia wartości dodanej w przemyśle

¹ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 72.

² Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 131.

³ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 84.

⁴ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁵ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

europejskim;

- C. mając na uwadze, że europejski przemysł stalowy jest drugim na świecie pod względem wielkości producentem stali i ma strategiczne znaczenie dla kilku ważniejszych branż przemysłowych w Europie, takich jak transport lądowy i morski, budownictwo, maszyny, produkcja sprzętu AGD, energetyka i obrona;
- D. mając na uwadze, że udział UE w ogólnoświatowej produkcji stali zmniejszył się o połowę w ciągu ostatnich dziesięciu lat, zaś Chiny odpowiadają obecnie za prawie 50% produkcji światowej;
- E. mając na uwadze, że oczekuje się długoterminowego wzrostu światowego popytu na stal, która nadal będzie podstawowym materiałem dla europejskich łańcuchów wartości w przemyśle i dlatego w interesie Unii Europejskiej leży utrzymanie produkcji wewnętrznej tego surowca;
- F. mając na uwadze, że Unia Europejska powinna promować politykę rozwoju produkcji przemysłowej we wszystkich państwach członkowskich poprzez zapewnienie miejsc pracy na obszarze UE oraz zapewnienie wzrostu PKB z aktualnego poziomu 15,2% do poziomu co najmniej 20% do roku 2020;
- G. mając na uwadze, że przemysł stalowy UE jest ważnym pracodawcą odpowiadającym za 350 000 bezpośrednich miejsc pracy oraz kolejnych kilka milionów miejsc w powiązanych branżach, w tym w łańcuchu dostaw surowców do recyklingu; mając na uwadze, że każda restrukturyzacja wywiera znaczący wpływ w danym obszarze geograficznym;
- H. mając na uwadze, że w porównaniu z innymi sektorami stosunki przemysłowe w przemyśle stalowym są w dużej mierze zorganizowane; mając na uwadze, że przejawia się to wysokim stopniem uzwiązkowienia, silnie zaznaczającą się obecnością organizacji pracodawców, które są bardzo rozpowszechnione, oraz szerokim zakresem rokowań zbiorowych; mając na uwadze, że widoczne jest to na szczeblu europejskim, gdzie przemysł stalowy jest liderem w rozwijaniu stosunków z partnerami społecznymi¹;
- I. mając na uwadze, że pomimo stałych wysiłków przemysłu stalowego w zakresie badań i rozwoju oraz inwestycji mających na celu zmniejszenie oddziaływania na środowisko i optymalizacji zasobooszczędności, jego konkurencyjność na szczeblu ogólnoświatowym jest zagrożona na skutek kilku czynników:
- nastąpił znaczny spadek popytu na stal ze względu na kryzys finansowy i gospodarczy oraz ze względu na zmiany strukturalne dotyczące niektóre sektory wykorzystujące stal;
 - koszty operacyjne sektora są nadmiernie wysokie w porównaniu z kosztami konkurencji;
 - istnieje silna konkurencja ze strony państw trzecich, które nie funkcjonują według

¹ Eurofound (2009).

tych samych solidnych standardów regulacyjnych co w UE;

- J. mając na uwadze, że ocena łącznych kosztów sektora stalowego wykazuje, iż przestrzeganie unijnych przepisów warunkuje znaczną część marży zysku unijnych producentów stali;
- K. mając na uwadze obserwowane trudności, które unijna polityka ochrony środowiska i polityka energetyczna stwarzają dla prowadzenia działalności gospodarczej w sektorze produkcji żelaza i stali, w szczególności jej skutki w postaci podwyższania ceny energii i braku konkurencyjności unijnej produkcji na rynku światowym;
- L. mając na uwadze, że koszty energii stanowią do 40% wszystkich kosztów operacyjnych oraz że ceny energii elektrycznej dla przemysłowych użytkowników końcowych w UE ograniczają konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw na zglobalizowanym rynku;
- M. mając na uwadze, że przemysł stalowy, w szczególności sektor stali specjalnej, ma charakter w pełni globalny i Europa boryka się z silną konkurencją ze strony państw trzecich, podczas gdy koszty produkcji w UE są wyższe ze względu na jednostronne obciążenia kosztowe w UE spowodowane głównie przez politykę energetyczną i politykę przeciwdziałania zmianie klimatu UE, co prowadzi do sytuacji, w której ceny gazu w UE trzykrotnie lub czterokrotnie, a ceny energii elektrycznej dwukrotnie, przekraczają ceny w USA;
- N. mając na uwadze, że więcej złomu stalowego jest eksportowanego z UE niż importowanego do niej i z tego powodu UE traci znaczące ilości cennego surowca wtórnego, często na rzecz produkcji stali w krajach, których ustawodawstwo w zakresie ochrony środowiska nie jest tak rozwinięte jak prawodawstwo UE; mając na uwadze, że przemysł stalowy UE jest uzależniony od przywozu surowców, podczas gdy na 40% surowców przemysłowych na świecie nałożono ograniczenia wywozowe, a Europa eksportuje duże ilości złomu stalowego, na który wiele krajów nakłada ograniczenia wywozowe;
- O. mając na uwadze, że perspektywy na zatrudnienie w sektorze stalowym dają powody do poważnych obaw, ponieważ w ciągu ostatnich kilku lat w Europie ubyło ponad 65 000 miejsc pracy z powodu zmniejszania wydajności lub zamykania zakładów;
- P. mając na uwadze, że obecny kryzys stwarza ogromne problemy społeczne dla dotkniętych nim pracowników i regionów, oraz mając na uwadze, że przedsiębiorstwa zaangażowane w proces restrukturyzacji powinny działać zgodnie z zasadami odpowiedzialności społecznej, gdyż, jak pokazuje doświadczenie, udana restrukturyzacja nie jest możliwa bez odpowiedniego dialogu społecznego;
- Q. mając na uwadze, że obecny kryzys spowodował światową nadprodukcję stali; mając jednak na uwadze, że w 2050 r. spodziewane wykorzystanie stali i innych podstawowych metali wzrośnie dwukrotnie lub trzykrotnie w stosunku do obecnego poziomu i europejski przemysł stalowy musi w następnych latach przeżyć to załamanie, inwestować i zwiększać swoją konkurencyjność;
- R. mając na uwadze, że udana pod względem gospodarczym i odpowiedzialna pod

względem społecznym restrukturyzacja wymaga uwzględnienia jej w długofalowej strategii, której celem jest zapewnienie i wzmocnienie zrównoważonego charakteru oraz konkurencyjności przedsiębiorstwa w dłuższej perspektywie czasowej;

1. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji na rzecz przemysłu stalowego w Europie jako ważny element mający zapobiegać dalszemu przenoszeniu produkcji stali poza Europę;
2. z zadowoleniem przyjmuje podejście Komisji, zgodnie z którym kontynuowany jest dialog pomiędzy instytucjami UE, dyrektorami z branży i związkami zawodowymi w postaci stałego okrągłego stołu wysokiego szczebla ds. stali oraz komitetów europejskiego sektorowego dialogu społecznego;
3. z zadowoleniem przyjmuje powołanie grupy wysokiego szczebla dla przemysłu stalowego, ubolewa jednak nad niską, ograniczającą się do jednego spotkania rocznie, częstotliwością posiedzeń tej grupy; uznaje uczestnictwo jednostek regionalnych i lokalnych w procesie za niezbędne, gdyż pozwoli to zwiększyć poziom uczestnictwa regionów europejskich, w których zlokalizowane są spółki stalowe w pracach grupy wysokiego szczebla dla przemysłu stalowego w celu promowania wśród głównych zainteresowanych podmiotów państw członkowskich współpracy, wymiany informacji i dobrych praktyk;
4. podkreśla, że obecne prawo konkurencji i przepisy dotyczące subwencji zapewniają stabilne warunki ramowe dla sektora stalowego; wzywa Komisję do dalszego zdecydowanego ścigania i karania przypadków zakłócania konkurencji;

I. POPRAWA WARUNKÓW RAMOWYCH

I.1. Pobudzanie popytu

5. podkreśla, że trwały wzrost gospodarczy zależy od silnego przemysłu europejskiego i dlatego apeluje do Komisji i państw członkowskich o wsparcie strategicznego rozwoju kluczowych sektorów wykorzystujących stal, stymulowanie warunków inwestowania, w tym w badań i innowacji oraz rozwoju umiejętności, tworzenie zachęt dla wydajnych i uczciwych procesów produkcyjnych (np. z wykorzystaniem normalizacji i strategii politycznych rządów w zakresie udzielania zamówień), wzmocnianie rynku wewnętrznego oraz wspomaganie realizacji europejskich przedsięwzięć z zakresu rozwoju infrastruktury we współpracy ze wszystkimi podmiotami;
6. uznaje budownictwo za jeden z głównych sektorów wykorzystujących stal, dlatego w celu wzmocnienia tego sektora należy przeprowadzić w UE dogłębne badanie dotyczące wzrostu publicznych robót budowlanych, nie tylko w zakresie infrastruktury transportowo-komunikacyjnej, lecz również w zakresie robót budowlanych związanych z takimi sektorami, jak szkolnictwo, kultura, administracja publiczna; należy również uwzględnić kwestie związane ze zrównoważonym budownictwem oraz efektywnością energetyczną;
7. podkreśla znaczenie partnerstwa transatlantyckiego oraz możliwości jakie ono stwarza w kontekście handlu i inwestycji na rzecz wzmocnienia wymiany handlowej i popytu w

kluczowych sektorach wykorzystujących stal oraz zwraca w związku z tym uwagę na konieczność przeprowadzenia negocjacji bez uszczerbku dla konkurencyjności przemysłu europejskiego w żadnym z tych sektorów;

8. zwraca się do Komisji o ustanowienie instrumentu dogłębnej analizy rynku stali, który pozwalałby uzyskać dokładne informacje na temat równowagi między popytą stali a popytem na stal w skali europejskiej i ogólnoświatowej z uwzględnieniem recyklingu, z rozróżnieniem na strukturalne i cykliczne elementy rozwoju tego rynku; uważa, że monitorowanie rynku stali mogłoby znacząco przyczynić się do przejrzystości rynków stali i złomu, a także pozwoliłoby uzyskać cenny wkład na rzecz działań naprawczych i aktywizujących, które są niezbędne ze względu na cykliczny charakter przemysłu stalowego;
9. zwraca się do Komisji o wykorzystanie tego instrumentu analizy rynku do przewidywania rodzajów ryzyka oraz do zbadania, w jaki sposób zamykanie zakładów wpływa na ożywienie tego sektora;

I.2. Zatrudnienie

10. uważa, że Komisja, państwa członkowskie, branża oraz związki zawodowe powinny współpracować w celu zatrzymania w sektorze stalowym i przyciągania do niego wykwalifikowanych pracowników, utalentowanych, wysoko wykwalifikowanych naukowców i kierowników, a także młodych utalentowanych osób za pomocą programów przyuczania do zawodu, zapewniając tym samym dynamiczną i innowacyjną siłę roboczą; przypomina rolę regionalnych uczelni wyższych oraz instytutów badań przemysłowych, których doskonała baza odgrywa dużą rolę przy kształtowaniu uwarunkowań lokalnych na rzecz konkurencyjnego przemysłu stalowego; apeluje do Komisji i państw członkowskich o natychmiastowe wdrożenie działań w celu uniknięcia utraty wiedzy fachowej i zminimalizowania liczby traconych miejsc pracy; domaga się usprawnienia planowania i zarządzania zmianą poprzez promowanie szkolenia, podnoszenie kwalifikacji i wspieranie przekwalifikowania; jest zaniepokojony brakiem systematycznych rozwiązań w sytuacji zmiany pokoleniowej i przyszłych niedoborów wykwalifikowanej siły roboczej, utraty wiedzy fachowej i kompetencji oraz podkreśla potrzebę zachowania i rozwijania siły roboczej i umiejętności, które są niezbędne dla przyszłej konkurencyjności sektora; apeluje do Komisji o promowanie, poprzez programy „Erasmus dla wszystkich” i „Erasmus dla przedsiębiorców”, sojuszy na rzecz umiejętności sektorowych, w których, na podstawie danych dotyczących potrzeb w zakresie kompetencji oraz ich ewolucji, będzie się opracowywać i realizować ścieżki kształcenia i wspólne metody, w tym w szczególności kształcenia opartego na pracy; w celu ułatwienia i kontrolowania zwolnień monitorowanych personelu zatrudnionego w sektorze, przeprowadzanych w wyniku restrukturyzacji przedsiębiorstw, wzywa do podjęcia działań w celu wzmocnienia instrumentów na rzecz pracowników i ich kształcenia zawodowego;
11. jest zdania, że brak właściwej polityki przemysłowej prowadzi do utraty trwałej konkurencyjności europejskiego przemysłu, co wynika z nieporównywalnie wysokich kosztów energii; wysokie koszty energii, a w efekcie i surowców, są nie tylko spowodowane koniecznością jej importu z krajów trzecich, ale i przyczynami wewnętrznymi; zgadza się z Komisją, że dotychczasowa restrukturyzacja przemysłu

stalowego zrodziła problemy społeczne w wyniku spadku liczby miejsc pracy;

12. domaga się uwzględnienia trudnych warunków pracy i presji na pracowników i podwykonawców w przemyśle stalowym w formułowaniu nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa i higieny pracy, a także w wytycznych dotyczących emerytur i innych świadczeń socjalnych, jako że proces produkcyjny jest od nich uzależniony¹; podkreśla, że pracownicy sektora stali są w większym stopniu niż przeciętny pracownik w UE28 narażeni na obciążenie wynikające z charakteru wykonywanej pracy – na zagrożenia fizyczne i problemy zdrowotne związane z wykonywaną pracą;
13. z zadowoleniem przyjmuje trwający dialog społeczny, w którym biorą udział przedstawiciele pracowników oraz powstanie dodatkowych struktur dialogu społecznego (formalnych i nieformalnych), takich jak grupy robocze, grupy sterujące itp., dzięki którym możliwa jest pełniejsza wymiana zdań między pracownikami i przedsiębiorcami;
14. podkreśla, że w celu promowania głębszego dialogu społecznego w europejskim przemyśle stalowym należy zwrócić szczególną uwagę na specyficzny charakter tego sektora, na określenie przyczyn charakterystycznych dla sektora, takich jak ciężki charakter pracy przy produkcji stali, cechy siły roboczej, obawy środowiskowe, rozpowszechnienie innowacji technologicznych i daleko posunięta restrukturyzacja europejskiego przemysłu stalowego;
15. podkreśla, że wdrażanie planu działania powinno koncentrować się również na krótkotrwałym wpływie kryzysu gospodarczego na siłę roboczą oraz konkurencyjność w tym sektorze i wzywa Komisję, aby uważnie monitorowała przypadki zmniejszania wydajności i zamykania zakładów w Europie; uważa, że fundusze UE nie powinny być wykorzystywane do utrzymania działalności gospodarczej niektórych instalacji, ponieważ mogłyby to zakłócić konkurencję między producentami stali w UE, ale tylko do złagodzenia skutków zamykania zakładów lub zwolnień dla dotkniętych nimi pracowników oraz promowania zatrudnienia osób młodych w sektorze;
16. podkreśla, że ograniczenie popytu nie może prowadzić do nieuczciwej konkurencji o miejsca pracy między państwami członkowskimi; w tym kontekście wzywa do znalezienia ogólnoeuropejskiego rozwiązania;
17. wzywa Komisję do promowania inicjatyw mających na celu utrzymanie produkcji stali w Europie, aby w ten sposób zagwarantować odpowiednie poziomy zatrudnienia, wzywa Komisję do promowania inicjatyw, których celem jest zapobieganie zamykaniu zakładów produkcyjnych w Europie;
18. zwraca się do Komisji z prośbą o natychmiastowe i pełne wykorzystanie środków unijnych w celu zmniejszenia skutków społecznych restrukturyzacji przemysłu. apeluje w szczególności o pełne wykorzystanie Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG);
19. jest zdania, że uczestnictwo pracowników w działaniach innowacyjnych i restrukturyzacyjnych jest najlepszym gwarantem powodzenia gospodarczego;

¹ Eurofound (sprawozdanie planowane na styczeń 2014).

20. podkreśla, że przejście na bardziej zrównoważone procesy produkcyjne i wyroby musi odbyć się z udziałem osób wykwalifikowanych i posiadających znaczne umiejętności oraz apeluje o opracowanie europejskiej strategii szkolenia i kształcenia; z zadowoleniem przyjmuje projekt dotyczący proekologicznego technicznego kształcenia i szkolenia zawodowego (ang. Greening Technical Vocational Education and Training) dla sektora stalowego¹, polegający na wspólnym przeanalizowaniu przez przedsiębiorstwa stalowe, instytuty badawcze i partnerów społecznych zapotrzebowania na umiejętności w zakresie zrównoważenia środowiskowego; wzywa Komisję do dalszego wspierania wdrażania wyników osiągniętych w ramach tego projektu;
21. wzywa Komisję Europejską do przedstawienia planu restrukturyzacji, który umożliwi utrzymanie i stworzenie dobrych miejsc pracy oraz wartości dodanej w przemyśle;

II. DZIAŁANIA SŁUŻĄCE POPRAWIE KONKURENCYJNOŚCI EUROPEJSKIEGO PRZEMYSŁU STALOWEGO

II.1. Bezpieczne dostawy energii po przystępnych cenach

22. zauważa, że ze względu na ograniczone ilości zasobów na kontynencie europejskim ceny energii w UE w ostatnich latach znacznie wzrosły, powodując wyraźny spadek konkurencyjności przemysłu UE w skali globalnej; uznaje, że ceny energii stanowią najważniejsze czynniki kosztotwórcze dla przemysłu stalowego i innych sektorów energochłonnych; uważa, że efektywne funkcjonowanie jednolitego rynku energii, opartego w szczególności na przejrzystości cenowej, jest niezbędnym warunkiem wstępnym, jeśli przemysł stalowy ma być zaopatrywany w bezpieczną i zrównoważoną energię po przystępnych cenach; podkreśla, że konieczne jest uzupełnienie brakujących połączeń transgranicznych i pełne wdrożenie obowiązującego prawodawstwa, aby umożliwić czerpanie korzyści z jednolitego europejskiego rynku energii; popiera wyrażony przez Komisję zamiar wzmożenia wysiłków służących zmniejszeniu przepaści między cenami energii a kosztami między przemysłem UE a jego głównymi konkurentami, z uwzględnieniem strategii poszczególnych państw członkowskich, tak aby odpowiadała ona ich specyficznym warunkom krajowym; uważa, że Komisja powinna w ciągu 12 miesięcy przedstawić konkretne propozycje w tym zakresie;
23. podkreśla, że Komisja powinna bardziej konkretnie i szczegółowo zająć się kwestią ucieczki emisji, a cele polityki przeciwdziałania zmianie klimatu i polityki energetycznej na 2030 r. muszą być technicznie i ekonomicznie wykonalne dla przemysłu UE, a najlepsze przedsiębiorstwa nie powinny ponosić pośrednich lub bezpośrednich kosztów dodatkowych wynikających z polityki przeciwdziałania zmianie klimatu; podkreśla, że przepisy dotyczące ucieczki emisji powinny przewidywać 100% bezpłatny przydział technicznie osiągalnych poziomów referencyjnych bez redukcji dla sektorów stosujących zabieg ucieczki emisji;
24. zachęca Komisję do rozwijania strategii na rzecz wdrażania energii ze źródeł niskoemisyjnych w celu przyspieszenia ich integracji na rynku energetycznym;
25. uważa, że należy wspierać inwestycje w technologiach służących jak największemu

¹ http://www.gt-vet.com/?page_id=18

wykorzystaniu nakładów energii i odzysku energii, na przykład poprzez optymalizację wykorzystania gazów pochodzących z procesów technologicznych i ciepła odpadowego, które można by wykorzystać do produkcji pary wodnej i energii elektrycznej;

26. uznaje za konieczne zwrócenie większej uwagi na długoterminowe umowy między dostawcami energii a przemysłowymi konsumentami energii, obniżenie kosztów energetycznych oraz wzmocnienie międzynarodowych sieci dostaw energii, kluczowych dla peryferyjnych regionów UE; pozwoli to również uniknąć przenoszenia produkcji do państw trzecich i między państwami członkowskimi; podkreśla, że zawieranie długoterminowych umów na dostawy energii może złagodzić ryzyko zmiennych cen energii i przyczynić się do obniżenia cen energii elektrycznej dla konsumentów przemysłowych; wzywa Komisję do opracowania wytycznych dotyczących aspektów konkurencji wiążących się z długoterminowymi umowami na dostawy energii;
27. zachęca Komisję do opracowania strategii dotyczących opłacalnego wykorzystania niskoemisyjnych źródeł energii i stopniowego wycofania dotacji w celu wsparcia szybkiego wprowadzenia na rynek energii elektrycznej takich form energii; uważa, że tymczasem powinna istnieć możliwość rekompensaty kosztów ponoszonych przez sektory energochłonne z tytułu opłat dodatkowych za energię elektryczną, jeżeli są to koszty, których nie muszą ponosić konkurenci spoza UE;
28. podkreśla, że bezpieczeństwo dostaw energii stanowi ważny wymóg w przypadku przemysłu stalowego; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia trzeciego pakietu energetycznego; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia bezpiecznych dostaw energii poprzez opracowywanie niezbędnych projektów z zakresu infrastruktury energetycznej oraz do określenia właściwych zachęt dla inwestorów w celu zmniejszenia uzależnienia od importowanych paliw kopalnych; zachęca Komisję do propagowania dywersyfikacji źródeł i dróg przesyłu gazu ziemnego oraz do promowania koordynacji i wspierania zabezpieczeń dróg przesyłu płynnego gazu ziemnego; zwraca się do Komisji z prośbą o przeprowadzenie kompleksowej oceny adekwatności wytwarzania energii elektrycznej oraz opracowania wytycznych dotyczących sposobów utrzymania elastyczności sieci elektroenergetycznych;
29. zwraca się do Komisji o sprawozdanie dotyczące monitorowania rozwoju jednostek, których integralność jest zagrożona, wnioskowanego w treści rezolucji Parlamentu z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie przemysłu stalowego UE;

II.2. Ochrona klimatu, zasobooszczędność i oddziaływanie na środowisko

30. przypomina, że europejski przemysł stalowy zmniejszył łączną ilość emisji o około 25% od 1990 r.; zauważa, że stal może być w pełni poddawana recyklingowi bez utraty jakości; uznaje, że wyroby stalowe odgrywają ważną rolę, jeżeli chodzi o umożliwianie przejścia na opartą na wiedzy, niskoemisyjną i zasobooszczędną gospodarkę; podkreśla znaczenie wysiłków na rzecz dalszego zmniejszania ogólnych emisji pochodzących z przemysłu stalowego;
31. uważa, że europejska produkcja stali powinna zostać utrzymana za pomocą zrównoważonego modelu produkcji stali; apeluje do Komisji o przygotowanie i propagowanie europejskich norm zrównoważonego rozwoju, takich jak znak jakości dla

stalowych wyrobów budowlanych (SustSteel);

32. podkreśla znaczenie kosztów logistycznych, w szczególności kosztów transportu morskiego, zaopatrzenia w surowce, bezpieczeństwa dostaw oraz rozwoju gospodarczego powiązanego z rozwojem portów;
33. jest zdania, że Unia Europejska powinna różnicować miejsca dostępu i dystrybucji surowców, ponieważ dla europejskiego przemysłu stalowego niezależnianie się od jedyne go portu przyjmującego surowce ma ogromne znaczenie; uważa, że należy zatem utworzyć centrum dystrybucji minerałów w celu ich dystrybucji na południe i wschód Europy;
34. uznaje istotną rolę procesów produkcji stali z rudy pierwotnej w UE, biorąc pod uwagę wzrost światowej produkcji stali, oraz ich znaczenie dla zapewnienia konkretnej jakości potrzebnej w wielu europejskich łańcuchach wartości; podkreśla, że produkowanie stali ze złomu zmniejsza nakłady energii o około 75%, a nakłady surowców – o 80%; apeluje zatem do Komisji o zapewnienie efektywnego funkcjonowania europejskiego rynku złomu stalowego poprzez zagwarantowanie lepszego funkcjonowania rynków wtórnych materiałów metalowych, poprzez walkę z nielegalnym eksportem złomu, który powoduje straty cennych surowców, których potrzebuje gospodarka europejska oraz poprzez zwiększanie możliwości państw członkowskich w zakresie przeprowadzania kontroli w ramach rozporządzeń dotyczących przesyłania odpadów; zachęca do dalszego rozwoju recyklingu złomu za pomocą zakrojonej na jak najszerszą skalę zbiórki złomu i wykorzystywania złomu w jak największym stopniu, co stanowiłoby sposób na zapewnienie dostępu do surowców, zmniejszenie zależności energetycznej, zmniejszanie emisji oraz przyczynianie się do rozwoju gospodarki obiegowej; popiera inicjatywę Komisji dotyczącą inspekcji i kontroli przemieszczania odpadów w celu unikania nielegalnego eksportu złomu, często do krajów, w których prawo ochrony środowiska jest nieporównywalne z europejskim;
35. wzywa Komisję do przyjęcia całościowego podejścia do zmiany klimatu, środowiska naturalnego, polityki w zakresie energii i konkurencyjności, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych sektorów; uważa, że przy tworzeniu regulacji Komisja powinna szukać synergii umożliwiającej realizację celów w zakresie klimatu i energii, jednocześnie wspierając cele dotyczące konkurencyjności i zatrudnienia oraz minimalizując ryzyko ucieczki emisji i przenoszenia produkcji;
36. wzywa Komisję do przeprowadzenia kolejnego przeglądu wykazu sektorów narażonych na ryzyko ucieczki emisji, wykorzystując otwartą i przejrzystą metodologię, z uwzględnieniem roli stali produkowanej w Europie jako czynnika łagodzącego oraz pośredniego wpływu cen energii elektrycznej na konkurencję; apeluje do Komisji o zapewnianie skuteczności przepisów dotyczących ucieczki emisji poprzez utrzymanie przemysłu stalowego w tym wykazie;
37. podkreśla, że ramy polityki w zakresie klimatu do roku 2030 powinny uwzględniać różnice między sektorami, wykonalność technologiczną i efektywność gospodarczą oraz – przede wszystkim – nie generować dodatkowych kosztów dla najbardziej wydajnych instalacji przemysłowych;

38. jest zaniepokojony wpływem, który ostatnia decyzja Komisji dotycząca krajowych środków wykonawczych państw członkowskich w trzecim okresie handlu uprawnieniami do emisji może wywrzeć na przemysł poprzez zastosowanie międzysektorowego współczynnika korygującego, co świadczy o tym, że dla przemysłu cel ten jest niemożliwy do osiągnięcia nawet przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technologii stosowanych obecnie w Europie, z takim skutkiem, że nawet najbardziej wydajne instalacje w Europie mogą ponieść dodatkowe koszty;
39. podkreśla znaczenie, jakie dla rozwoju przemysłu stalowego ma efektywna i niezawodna infrastruktura oraz przypomina, że 65% wytwarzanej na świecie stali nadal pochodzi z rudy, co sprawia, że inwestycje w odpowiednią infrastrukturę w obrębie całego łańcucha, począwszy od sektora wydobywczego aż po zakłady produkcji stali oraz rynki eksportowe, mają duży wpływ na konkurencyjność w szczególności słabo zaludnionych krajów;

II.3. Równe warunki działania na szczeblu międzynarodowym

40. uważa, że w negocjacjach handlowych należy wspierać gospodarcze i strategiczne interesy Unii i jej państw członkowskich, a także stosować podejście wzajemne, które uwzględnia dostęp do nowych rynków, dostęp do surowców, ryzyko ucieczki emisji i inwestycji, równe warunki działania oraz przecieki wiedzy fachowej; uważa, że strategie powinny odzwierciedlać różnice pomiędzy gospodarkami krajów rozwiniętych, głównych krajów wschodzących i krajów najslabiej rozwiniętych; podkreśla, że dostęp do nowych rynków eksportowych gospodarek wschodzących, na których europejska stal może być sprzedawana bez napotykania barier handlowych, będzie miał rozstrzygające znaczenie dla siły i potencjału rozwoju europejskiego przemysłu stalowego; ubolewa, że niektórzy z naszych partnerów handlowych stosują nieuczciwe środki restrykcyjne, takie jak ograniczenia inwestycyjne i preferencje w zakresie zamówień publicznych służące ochronie krajowego przemysłu hutniczego, które poważnie utrudniają eksport stali z UE; ubolewa również nad tym, że od początku ogólnoswiatowego kryzysu w 2008 r. państwa trzecie coraz częściej stosują środki protekcjonistyczne, aby wspierać swój przemysł hutniczy;
41. wzywa Komisję Europejską, aby w przyszłych umowach handlowych ujęła zapisy znacząco poprawiające szanse eksportowe i możliwości dostępu do rynku dla europejskiej stali i wyrobów stalowych;
42. popiera wniosek Komisji, aby przed podpisaniem umów o wolnym handlu przeprowadzać ocenę skutków uwzględniającą także stal, biorąc pod uwagę łańcuch wartości produkcji UE i przemysł europejski w kontekście ogólnoswiatowym; zwraca się do Komisji o regularne ocenianie łącznych skutków umów zarówno tych obecnie obowiązujących, jak i będących przedmiotem negocjacji, w oparciu o specyficzne i ściśle określone kryteria, w tym również skutków różnych metod angażowania zainteresowanych stron;
43. wzywa Komisję do zadbania o skuteczne wypełnianie wszystkich zobowiązań podjętych na mocy obowiązujących i przyszłych negocjacji i umów handlowych; wzywa Komisję do walki z nieuczciwą konkurencją ze strony państw trzecich z proporcjonalnym, szybkim i skutecznym wykorzystaniem odpowiednich środków pozostających do dyspozycji

Komisji, takich jak instrumenty ochrony handlu, lub, w razie konieczności, system rozstrzygania sporów w ramach WTO; wzywa Komisję do walki z nieuczciwym protekcjonizmem państw trzecich i do zapewnienia przedsiębiorstw europejskim dostępu do rynków oraz surowców;

44. zauważa, że najczęściej z instrumentów ochrony handlu korzysta przemysł hutniczy; wyraża zaniepokojenie w związku z czasem – średnio dwa lata – jakiego Komisja potrzebuje, aby wdrożyć środki antydumpingowe, podczas gdy w USA ten okres wynosi tylko sześć miesięcy; wzywa Komisję do poczynienia kroków gwarantujących, że UE będzie dysponować skutecznymi instrumentami ochrony handlu, które można szybko zastosować i które umożliwią jej sprawniejsze działanie w przypadku dumpingu, czego wymaga ostra konkurencja, z jaką przemysł europejski ma do czynienia w zglobalizowanej gospodarce;
45. wzywa Komisję do sprawdzenia, czy system „Surveillance 2” zapewnia co najmniej takie same zabezpieczenia w formie nadzoru i monitorowania przed nieuczciwym dumpingiem i dotacjami jak system uprzedniego nadzoru nad przywozem niektórych wyrobów z żelaza i stali, ustanowiony na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1241/2009;
46. podkreśla, że uczciwy handel wyrobami stalowymi może funkcjonować tylko pod warunkiem przestrzegania podstawowych praw pracowników i norm środowiskowych;
47. jest zdania, że również europejskie przedsiębiorstwa w krajach trzecich powinny wdrażać normy UE w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR) i partycypacji pracowników oraz że należy promować rozwój regionalny;
48. zachęca Komisję do wdrażania zaproponowanych środków służących zapewnieniu dostępu do węgla koksującego;
49. zwraca się do Komisji o wsparcie reformy ram prawnych dla rynków finansowych w celu zapobiegania spekulacyjnej zmienności cen, zapewnienia przejrzystości ustalania cen i poprawy bezpieczeństwa dostaw stali, a także surowców;
50. wzywa Komisję do ochrony stali europejskiej poprzez instrumenty prawne mające na celu certyfikację użytkowania końcowego stali nierdzewnej i jej składu fizykochemicznego, m.in. poprzez wprowadzenie certyfikacji jakości dla wyrobów powiązanych ze stalą, tak aby chronić produkcję europejską przed wyrobami bez certyfikatu;
51. popiera wniosek Komisji dotyczący przeciwdziałania nielegalnym rynkom wyrobów stalowych; apeluje do Komisji i państw członkowskich o zbadanie potencjalnych środków zwalczania oszustw związanych z VAT;

II.4. Badania, rozwój i innowacje

52. zauważa, że jak najszersze rozpowszechnianie przełomowych technologii ma nadrzędne znaczenie dla zgodności ze ścieżką redukcji CO₂ przewidzianą w planie działania do 2050 r.; z zadowoleniem przyjmuje cel programu ULCOS, a mianowicie identyfikowanie i opracowywanie innowacyjnych technologii produkcji stali o jak najniższych emisjach dwutlenku węgla oraz SPIRE i inne programy mające na celu rozwój nowych gatunków

stali, procesów produkcyjnych i recyklingu, a także modeli biznesowych poprawiających wartość, wydajność i zrównoważony rozwój, dzięki czemu wspierana będzie konkurencyjność europejskiego przemysłu stalowego;

53. wzywa Komisję UE do prowadzenia ambitnej polityki w zakresie innowacji, która umożliwi wytwarzanie energooszczędnych i innowacyjnych wyrobów o wysokiej jakości i pozwala UE utrzymać swoją pozycję na coraz bardziej konkurencyjnej arenie międzynarodowej;
54. z zadowoleniem przyjmuje efekty specyficznych instrumentów dla węgla i stali, takich jak Fundusz Badawczy Węgla i Stali, i zachęca Komisję do dalszej pracy z wzorcem rozwijanym od 2002 r.;
55. uznaje za niezbędne rozszerzenie zakresu pomocy na innowacje w sferze wszystkich działań związanych z działalnością hutniczą; dlatego w ramach programu „Horyzont 2020” należy wdrożyć mechanizmy finansowe EBI na rzecz zacieśnienia współpracy w zakresie badań, rozwoju oraz innowacji pomiędzy przedsiębiorstwami stalowymi i regionami, w których się one mieszczą, w celu rozwijania i zrównoważenia działalności gospodarczej;
56. zgadza się z Komisją, że w ramach programu „Horyzont 2020” należy skoncentrować się na projektach demonstracyjnych i pilotażowych dotyczących nowych technologii oraz technologii bardziej ekologicznych, zasobooszczędnych i efektywnych energetycznie;
57. jest zdania, że należy wprowadzić mechanizmy zachęt, by zaangażować wielkie koncerny międzynarodowe w inwestycje w badania i rozwój na terenie, na którym prowadzą działalność przemysłową, z myślą o wsparciu zatrudnienia i dynamiki tych regionów;
58. ma świadomość wysokiego ryzyka finansowego związanego z rozwijaniem, zwiększaniem skali, demonstrowaniem i wykorzystywaniem przełomowych technologii; popiera tworzenie klastrów, nawiązywanie współpracy w dziedzinie badań i tworzenie partnerstw publiczno-prywatnych, takich jak SPIRE i EMIRI; zachęca do wykorzystywania innowacyjnych instrumentów finansowych, takich jak mechanizmy finansowania oparte na podziale ryzyka, z pierwszeństwem dostępu dla przemysłu stalowego znajdującego się w sytuacji kryzysowej; wzywa Europejski Bank Inwestycyjny oraz Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju do opracowania ram finansowania długoterminowego dla projektów z sektora stalowego;
59. zwraca się do Komisji o dalsze wdrażanie europejskiego partnerstwa innowacji w dziedzinie surowców w odniesieniu do przemysłu stalowego i względem łańcucha wartości surowców, a w szczególności metod recyklingu oraz nowych modeli biznesowych;
60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Jednym z pierwszych kroków w stronę integracji europejskiej była koordynacja produkcji stali poprzez ustanowienie Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (EWWiS). Poza historyczną rolę, jaką odgrywa stal, sprawozdawca uważa, że europejski przemysł stalowy stanowi podstawę kluczowych łańcuchów wartości w przemyśle w Europie, takich jak branża motoryzacyjna, budowlana, maszynowa i elektrotechniczna, a także odnawialne źródła energii. Dlatego utrzymanie konkurencyjnej europejskiej produkcji stali odgrywa strategiczną rolę w zapewnianiu wzrostu gospodarczego i miejsc pracy w Europie.

Z powodu zamykania zakładów w europejskim przemyśle stalowym zlikwidowano w ciągu ostatnich kilku lat ponad 65 000 miejsc pracy. Nie oczekuje się, że w krótkim okresie nastąpi zwiększenie popytu wewnętrznego, a udział europejskich przedsiębiorstw w rynku ogólnoswiatowym kurczy się. Europejski przemysł stalowy jest zagrożony, ponieważ odczuwa utratę konkurencyjności na skutek połączenia szeregu czynników.

- Kryzys finansowy i gospodarczy dotknął branże wykorzystujące stal, powodując znaczny spadek popytu na stal. Sektor budowlany i motoryzacyjny stanowi dziś połowę rynku i w przeciwieństwie do innych regionów nie oczekuje się poprawy popytu w nadchodzących latach.
- Kraje wschodzące, zwłaszcza Chiny, zainwestowały w ostatnich latach na masową skalę w budowę stalowni, aby wspomóc własny wzrost charakteryzujący się dużym tempem, tworząc ogólnoswiatowy problem nadwyżki zdolności produkcyjnych. Nadwyżka zdolności produkcyjnych wywindowała ceny surowców przy jednoczesnym nacisku na zmniejszanie cen stali, co ostatecznie eliminuje marżę zysku.
- Ponadto przedsiębiorstwa, których siedziba znajduje się poza Europą, nie przestrzegają równoważnych ram prawnych, dlatego mają niższe koszty operacyjne.
- Przemysł stalowy jest energochłonny, dlatego rosnąca przepaść pomiędzy cenami energii w Europie i państwach trzecich ma znaczny wpływ na konkurencyjność przemysłu stalowego.

Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje plan działań dla przemysłu stalowego przedstawiony przez Komisję Europejską i proponuje szereg środków służących opanowaniu bieżącej sytuacji przemysłu stalowego.

Mając na uwadze, że stal nadal będzie podstawowym materiałem dla europejskich łańcuchów wartości w przemyśle, sprawozdawca proponuje pobudzanie popytu w kluczowych sektorach wykorzystujących stal, wśród których znajdują się nowe branże o wysokim potencjale wzrostu. Zwraca się również o lepsze monitorowanie rynku, co mogłoby przyczynić się do przewidywania cykli popytu przez branżę oraz walki z nielegalnymi praktykami po stronie władz.

Przemysł stalowy zapewnia dziś 350 000 bezpośrednich miejsc pracy oraz zatrudnienie dla kilku milionów pracowników w powiązanych branżach, lecz dostosowanie się w czasie

kryzysu spowodowało redukcję zatrudnienia, czemu towarzyszy utrata umiejętności, które trudno będzie odzyskać w momencie powrotu dodatniego cyklu wzrostu. Dlatego sprawozdawca wzywa do zastosowania środków mających ograniczyć społeczne skutki restrukturyzacji przemysłu, włącznie z wykorzystaniem unijnych funduszy.

Bezpieczne dostawy energii po przystępnych cenach

Koszt energii w Europie jest bardzo wysoki w porównaniu z konkurencją. Dla tak energochłonnych branż jak przemysł stalowy ceny energii stanowią ważne czynniki kosztotwórcze mające wpływ na konkurencyjność sektora. Dlatego sprawozdawca uważa, że efektywne funkcjonowanie jednolitego rynku energii jest niezbędnym warunkiem, aby przemysł stalowy był zaopatrywany w bezpieczną i zrównoważoną energię po przystępnych cenach;

Ochrona klimatu i oddziaływanie na środowisko

Sprawozdawca popiera wysiłki branży ukierunkowane na ograniczenie jej wpływu na środowisko i uznaje rolę czynnika łagodzącego, jaką odgrywa stal. Europa będzie nadal prowadziła na ścieżce do zrównoważonej produkcji i gospodarki obiegowej przy jednoczesnym unikaniu ryzyka ucieczki emisji i bez narażania swojej konkurencyjności. Dlatego sprawozdawca proponuje środki służące regulacji oddziaływania na środowisko przy jednoczesnym obniżaniu kosztów regulacyjnych. Sprawozdawca opowiada się za dalszym rozwijaniem rynku złomu stali jako za sposobem na zmniejszanie emisji oraz redukcję zużycia energii i surowców.

Równe warunki działania na szczeblu międzynarodowym

Sprawozdawca proponuje, aby walczyć z asymetrycznymi umowami handlowymi, nielegalnymi rynkami wyrobów stalowych i złomu, a ponadto nadmierną kontrolą przepływu surowców ze strony niektórych państw trzecich, co stanowi zagrożenie dla dostępu Europy do tych surowców.

Badania, rozwój i innowacje

Innowacje są motorem konkurencyjności. Sprawozdawca zauważa, że tworzenie innowacyjnego przemysłu stalowego wymaga wysoko kapitałowych inwestycji związanych ze znacznym ryzykiem i długimi okresami zwrotu. Dlatego proponuje dalsze środki służące wsparciu innowacji w Europie poprzez wykorzystywanie innowacyjnych instrumentów finansowych. Ponadto sprawozdawca zwraca się z prośbą o skoncentrowanie wydatków publicznych na zwiększaniu skali przełomowych technologii mających na celu ograniczanie oddziaływania na środowisko oraz zużycia energii i surowców.

28.11.2013

OPINIA KOMISJI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie planu działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu hutniczego w Europie
(2013/2177(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Metin Kazak

WSKAZÓWKI

Komisja Handlu Międzynarodowego zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podziela zdanie Komisji, że silny i konkurencyjny przemysł hutniczy jest ważny dla europejskiej bazy przemysłowej; zwraca uwagę, że UE jest drugim pod względem wielkości producentem stali na świecie, a jej roczna produkcja przekracza 177 mln ton, co stanowi 11% produkcji globalnej; zauważa ponadto, że polityka handlowa może odegrać ważną rolę w promowaniu rozwoju przemysłu hutniczego;
2. podkreśla, że jednym z najlepszych sposobów ochrony przemysłu w UE jest zachęcanie do produkcji stali przy wykorzystaniu najskuteczniejszych i najuczciwszych procesów produkcyjnych; zwraca uwagę, że normalizacja i strategie polityczne rządów w zakresie udzielania zamówień odgrywają bardzo ważną rolę w tworzeniu takich zachęt oraz że zasada „kosztu całego cyklu życia” określona w zmienionych unijnych dyrektywach dotyczących zakupów publicznych uwzględnia również negatywne zewnętrzne skutki środowiskowe związane z procesami produkcyjnymi;
3. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że niektórzy partnerzy handlowi wprowadzili nieuzasadnione bariery handlowe, takie jak ograniczenia i cła eksportowe na surowce (np. żłom żelazny), które spowodowały ograniczenie dostępności surowców i nadmierny wzrost kosztów produkcji stali w UE;
4. zauważa, że żłom żelazny to surowiec o znaczeniu strategicznym oraz popiera działania Komisji mające na celu poprawę swobodnego dostępu do rynków surowcowych, zwłaszcza do rynków rudy żelaza, węgla koksującego i materiałów nadających się do

recyklingu, a także uważa, że taka swoboda dostępu jest ważna z punktu widzenia konkurencyjności europejskiego przemysłu hutniczego w kontekście ogólnoświatowym; podkreśla jednak, że należy zachęcać do recyklingu stali, aby unijny przemysł hutniczy stał się bardziej zrównoważony i w mniejszym stopniu uzależniony od importu surowców, a także w celu zwiększenia efektywności produkcji przy jednoczesnym wspieraniu innowacji w procesach produkcyjnych i ograniczeniu wpływu produkcji stali na środowisko w ramach całego łańcucha produkcyjnego, jak i w celu stymulowania popytu na zrównoważone stalowe wyroby budowlane; wzywa Komisję do rozpoczęcia działań normalizacyjnych związanych ze zrównoważonym charakterem stalowych wyrobów budowlanych (SustSteel);

5. podkreśla, że nieuczciwe bariery handlowe tworzone przez kraje trzecie i dotyczące takich surowców należy wyeliminować w razie potrzeby w ramach podejścia wzajemnego, opartego w szczególności na rygorystycznych zasadach środowiskowych, które obowiązują w Europie w przypadku obróbki i wykorzystania złomu;
6. ubolewa, że niektórzy z naszych partnerów handlowych stosują nieuczciwe środki restrykcyjne, takie jak ograniczenia inwestycyjne i preferencje w zakresie zamówień publicznych służące ochronie krajowego przemysłu hutniczego, które poważnie utrudniają eksport stali z UE; ubolewa również nad tym, że od początku ogólnoświatowego kryzysu w 2008 r. państwa trzecie coraz częściej stosują środki protekcyjnistyczne, aby wspierać swój przemysł hutniczy;
7. podkreśla, że uczciwy handel produktami ze stali może funkcjonować tylko pod warunkiem przestrzegania podstawowych praw pracowników i norm środowiskowych;
8. wzywa Komisję do zadbania o skuteczne wypełnianie wszystkich zobowiązań podjętych na mocy obowiązujących i przyszłych negocjacji i umów handlowych; wzywa Komisję do efektywnego i szybkiego korzystania z unijnych instrumentów ochrony handlu oraz – w zgodzie z zasadami WTO – do stosowania w razie potrzeby mechanizmu rozstrzygania sporów i do zdecydowanej obrony przed nieuczciwymi praktykami handlowymi i zwiększonym wykorzystywaniem środków protekcyjnistycznych stosowanych przez wiele krajów trzecich, co szkodzi interesom UE, zwłaszcza w przypadku ograniczeń dotyczących surowców;
9. zauważa, że zdolności produkcyjne światowego rynku stali nadal są zbyt duże i szacuje się je na 542 mln ton; przypomina, że nadwyżka zdolności produkcyjnych w Chinach wynosi 200 mln ton, a jej łączna produkcja odpowiada 50% całkowitej produkcji na świecie;
10. wzywa Komisję do zadbania o to, aby w przyszłych umowach handlowych znalazły się zapisy w znaczący sposób poprawiające możliwości eksportu i dostęp do rynku w przypadku europejskiej stali i produktów ze stali;
11. zauważa, że najczęściej z instrumentów ochrony handlu korzysta przemysł hutniczy; wyraża zaniepokojenie w związku z czasem – średnio dwa lata – jakiego Komisja potrzebuje, aby wdrożyć środki antydumpingowe, podczas gdy w USA ten okres wynosi tylko sześć miesięcy; wzywa Komisję do poczynienia kroków gwarantujących, że UE będzie dysponować skutecznymi instrumentami ochrony handlu, które można szybko

zastosować i które umożliwią jej sprawniejsze działanie w przypadku dumpingu, czego wymaga ostra konkurencja, z jaką przemysł europejski ma do czynienia w zglobalizowanej gospodarce;

12. wzywa Komisję do sprawdzenia, czy system „Surveillance 2” zapewnia co najmniej takie same zabezpieczenia w formie nadzoru i monitorowania przed nieuczciwym dumpingiem i dotacjami jak system uprzedniego nadzoru nad przywozem niektórych wyrobów z żelaza i stali, ustanowiony na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1241/2009;
13. jest zdania, że również europejskie przedsiębiorstwa w krajach trzecich powinny wdrażać normy UE w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i partycypacji pracowników oraz że należy promować rozwój regionalny;
14. popiera plan Komisji, aby przed podpisywaniem umów o wolnym handlu przygotowywać ocenę skutków dla przemysłu UE, w której uwzględniono by interesy sektora hutniczego i wyzwania dla niego;
15. zwraca się do Komisji o regularne ocenianie łącznych skutków porozumień zarówno tych obecnie obowiązujących, jak i będących przedmiotem negocjacji, w oparciu o specyficzne i ściśle określone kryteria, w tym również skutków różnych metod angażowania zainteresowanych stron;
16. uważa, że negocjacje z naszymi partnerami handlowymi powinny opierać się na wzajemnym podejściu, w którym bierze się pod uwagę takie kwestie jak dostęp do nowych rynków, dostęp do surowców, ryzyko ucieczki emisji i inwestycji, równe warunki działania oraz przecieki wiedzy fachowej;
17. wzywa Komisję Europejską do rozpoczęcia negocjacji dotyczących ograniczeń ilościowych z partnerami handlowymi, którzy dużo importują do UE, np. z Turcją i Abu Zabi;
18. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia strategicznej wizji polityki przemysłowej z myślą między innymi o udzieleniu pomocy branżom przemysłowym dotkniętym problemem strukturalnego nadmiaru zdolności produkcyjnych, a jednocześnie uspołnieniu polityki handlowej ze strategicznymi interesami UE;
19. wzywa Komisję do monitorowania rynków złomu i analizowania środków możliwych do przedsięwzięcia w razie potrzeby, aby rozwiązać problem ucieczki emisji do krajów spoza UE;
20. podkreśla, że innowacje w nowych produktach, np. umożliwiające tworzenie wysokich konstrukcji, a jednocześnie elastyczne rodzaje stali i nowe procesy produkcyjne, są kluczem do zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu hutniczego w stosunku do oferentów z krajów trzecich oraz że ten obszar powinien uzyskać szczególne wsparcie;
21. jest zdania, że uczestnictwo pracowników w działaniach innowacyjnych i restrukturyzacyjnych jest najlepszym gwarantem powodzenia gospodarczego;

22. wzywa Komisję Europejską do skorzystania z pozytywnych doświadczeń w ramach EWWiS, w szczególności w odniesieniu do strategicznych kwestii trójstronnych i badań oraz do utworzenia odpowiedniej trójstronnej komisji „Stal 2020”.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.11.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 24 - : 3 0 : 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	William (The Earl of) Dartmouth, Nora Berra, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, George Sabin Cutaş, Marielle de Sarnez, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Henri Weber, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Emma McClarkin, Tokia Saïfi, Marietje Schaake
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Phil Bennion, Jutta Haug, Katarína Neveďalová, Marc Tarabella, Nikola Vuljanić, Roberts Zile

6.12.2013

OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie planu działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie
(2013/2177(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Patrick Le Hyaric

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając dokument Eurofound z 2009 r. zatytułowany „Badanie na temat reprezentatywnego statusu europejskich organizacji partnerów społecznych: przemysł stalowy”¹;
- A. mając na uwadze, że nieustanna restrukturyzacja przemysłu stalowego – wynikająca między innymi ze skutków kryzysu gospodarczego, ostrej konkurencji na świecie związanej z większą podażą stali z krajów trzecich, wyższych kosztów produkcji oraz braku inteligentnych inwestycji – doprowadziła do masowego zamykania zakładów przemysłowych, redukcji siły roboczej z 1 mln pracowników w 1970 r. do 369 000 osób w 2012 r., co miało destrukcyjny wpływ na poziom zatrudnienia w całych regionach; mając na uwadze, że tendencja ta jeszcze się pogłębiła wskutek obecnego kryzysu gospodarczego, a od 2008 r. zlikwidowano ponad 60 000 miejsc pracy;
- B. mając na uwadze, że zakłady produkcji stali stanowią podstawę gospodarki lokalnej oraz fakt, że każda ich restrukturyzacja wywiera znaczący wpływ na całą lokalną tkankę gospodarczą;
- C. mając na uwadze, że przemysł stalowy jest przemysłem dostarczającym surowce dla całych gałęzi przemysłu europejskiego, co czyni go bardziej podatnym na zmiany

¹ Eurofound (2009), „Badanie na temat reprezentatywnego statusu europejskich organizacji partnerów społecznych: przemysł stalowy”, <http://www.eurofound.europa.eu/docs/eiro/tn0811027s/tn0811027s>.

koniunktury, której spowolnienie skutkuje nadwyżkami produkcyjnymi, które bardzo często traktuje się jako pretekst do restrukturyzacji; mając na uwadze, że jako sektor wyższego szczebla przemysł ten odgrywa strategiczną rolę w przedstawionych przez Komisję planach reindustrializacji, których celem jest uzyskanie 20-procentowego udziału przemysłu w PKB Unii Europejskiej do 2020 r.;

- D. mając na uwadze, że konkurencyjność i potencjał w zakresie zatrudnienia europejskiego przemysłu stalowego w przyszłości uzależnione są od jego zdolności do większej wydajności i recyklingu;
- E. mając na uwadze, że w porównaniu z innymi sektorami stosunki przemysłowe w przemyśle stalowym są w dużej mierze zorganizowane; mając na uwadze, że przejawia się to wysokim stopniem uzwiązkowienia, silnie zaznaczającą się obecnością organizacji pracodawców, które są bardzo rozpowszechnione, oraz szerokim zakresem rokowań zbiorowych; mając na uwadze, że widoczne jest to na szczeblu europejskim, gdzie przemysł stalowy jest liderem w rozwijaniu stosunków z partnerami społecznymi¹;
- F. mając na uwadze, że OECD przewiduje zwiększenie światowego popytu na stal z 1,5 do 2,3 mld ton do 2025 r. i prognozy te dają przemysłowi stalowemu solidne perspektywy; mając na uwadze, że Unia Europejska posiada pierwszorzędne kompetencje, wiedzę fachową, infrastrukturę i instalacje przemysłowe, które należy dostosować do przyszłych potrzeb, a nie ograniczać lub porzucać w poszukiwaniu szybkich zysków lub aby ułatwić otwarcie się innych potencjalnych rynków;
- G. mając na uwadze, że likwidacje zakładów i zwolnienia w przemyśle stalowym często dotyczą wielu pracowników i że w wielu przypadkach prowadzi to do dalszych masowych zwolnień u poddostawców i w innych zakładach; mając na uwadze, że w przeszłości wiązało się to z daleko idącymi konsekwencjami dla struktury gospodarczej całych regionów i że w tym zakresie zrównoważoną politykę zatrudnienia należy rozumieć między innymi także jako inwestycję w politykę strukturalną na szczeblu regionalnym;
- H. mając na uwadze, że planowane likwidacje zakładów i zwolnienia grożą ogromną i nieodwracalną utratą wiedzy i doświadczenia poszczególnych pracowników, a także utratą wiedzy i doświadczenia całej branży tworzonej w Europie od stuleci;
- I. mając na uwadze, że Eurofound opublikuje w 2014 r. sprawozdanie za rok 2013 zatytułowane „Stosunki przemysłowe a ograniczenia psychospołeczne w pracy w sektorze stalowym”²;
- J. mając na uwadze, że Eurofound opublikuje w 2014 r. sprawozdanie zatytułowane „Rola dialogu społecznego w polityce przemysłowej”³;
- K. mając na uwadze, że Eurofound opublikuje w 2014 r. sprawozdanie zatytułowane „Warunki i jakość pracy w sektorze produkcji: sektorowy arkusz informacyjny z 5.

¹ Eurofound (2009).

² Eurofound (sprawozdanie planowane na rok 2014), „Stosunki przemysłowe a ograniczenia psychospołeczne w pracy w sektorze stalowym”.

³ Eurofound (sprawozdanie planowane na rok 2014) „Rola dialogu społecznego w polityce przemysłowej”.

badania warunków pracy w Europie”¹;

1. z zadowoleniem przyjmuje plan działania i zawarte w nim propozycje i jest przekonany, że należy zająć się głównymi przyczynami ograniczenia zatrudnienia, wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że europejski plan działania na rzecz przemysłu stalowego nie jest dość ambitny ani konkretny; domaga się pilnego opracowania strategii, która byłaby zgodna z celami gospodarki zasobooszczędnej i która obejmowałaby handel, energię, efektywność energetyczną, środowisko, badania naukowe i rozwój, innowacje, politykę zatrudnienia i szkoleniową, aby zniwelować różnice w poziomie wykszolenia, ograniczyć praktyki dumpingowe, a także zapobiec niestabilności cen surowców i podwyżkom cen energii; domaga się zatem szczegółowego planu działania, któremu towarzyszyłby ścisły harmonogram realizacji;
2. wzywa do aktywniejszego wysiłku na rzecz wdrożenia celów strategii „Europa 2020” dotyczących inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu poprzez promowanie silniejszego europejskiego przemysłu stalowego; podkreśla w tym kontekście znaczenie utrzymania silnej bazy przemysłowej w Europie; zwraca uwagę, że badania naukowe, rozwój i innowacje nabierają coraz większego znaczenia, szczególnie jeżeli chodzi o potrzebę opracowania mniej zasobochłonnych metod produkcji, które nie zaszkodzą konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich i pomogą podwyższyć poziom zatrudnienia;
3. zaleca także państwom członkowskim inwestowanie w zasoby ludzkie oraz poprawę warunków korzystania z prawa do kształcenia i szkolenia przy jednoczesnym umożliwieniu przepuszczalności między poszczególnymi systemami szkolenia, nie tylko z myślą o przewidywaniu i zaspokajaniu zapotrzebowania na wykwalifikowaną siłę roboczą w przemyśle stalowym ukierunkowanym na nowe technologie oraz na zieloną, nieenergochłonną gospodarkę, lecz także aby umocnić cały łańcuch produkcji, w tym podstawowe zakłady przemysłu stalowego niezbędne do rozwoju zakładów o zaawansowanej technologii;
4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do oceny przyszłych zmian w obszarze zatrudnienia w sektorze stali w całej UE i w poszczególnych państwach członkowskich oraz do zachęcenia państw członkowskich i partnerów społecznych do sporządzenia odpowiednich planów w dziedzinie szkolenia, przekwalifikowania, mobilności i zwolnień monitorowanych pracowników w sektorze; podkreśla znaczenie wsparcia unijnego na rzecz szkolenia i zatrudnienia w procesie przemian w przemyśle, aby zachować i rozwijać umiejętności i wiedzę fachową, przewidywać potrzeby w zakresie umiejętności, a także wspierać szkolenia i podnoszenie kwalifikacji; domaga się utrzymania tego wsparcia oraz kontroli jego wykorzystania; jest zaniepokojony brakiem systematycznych rozwiązań w sytuacji zmiany pokoleniowej i przyszłych niedoborów wykwalifikowanej siły roboczej, utraty wiedzy fachowej i kompetencji oraz podkreśla potrzebę zachowania siły roboczej i umiejętności, które będą niezbędne w przyszłości;
5. uważa, że zdrowy wzrost gospodarczy jest warunkiem zwiększenia popytu na stal, a także że duże projekty infrastrukturalne mogą korzystnie wpłynąć na zwiększenie popytu i

¹ Eurofound (sprawozdanie planowane na styczeń 2014 r.) „Warunki i jakość pracy w sektorze produkcji: sektorowy arkusz informacyjny z 5. badania warunków pracy w Europie”.

zatrudnienia;

6. domaga się przeglądu polityki konkurencji oraz zasad pomocy państwa¹ z myślą o wspieraniu inwestycji w badania naukowe i rozwój, zatrudnienie i szkolenia, a także wprowadzeniu –na zasadzie dobrowolności – możliwości akcjonariatu pracowniczego w sytuacjach kryzysowych w celu: premiowania inwestycji w zrównoważone zatrudnienie wysokiej jakości, unikania masowych redukcji zdolności produkcyjnych, a także przeciwdziałania praktyce eksportowania zdolności produkcyjnych i zwiększania importu w sytuacji tymczasowej nadprodukcji, która ulegnie zmianie mając na uwadze oczekiwania podwojenia się światowego popytu do 2050 r.; z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzane przez Komisję konsultacje publiczne na ten temat, krótko po zakończeniu których mają zostać wysunięte wnioski;
7. wzywa do większego zaangażowania się partnerów społecznych na szczeblu krajowym w debatę na temat wdrożenia planu działania na rzecz przemysłu stalowego w Europie;
8. z zadowoleniem przyjmuje dwa instrumenty polityki UE angażujące partnerów społecznych, czyli komitety europejskiego sektorowego dialogu społecznego oraz grupę wysokiego szczebla dla przemysłu stalowego, ponieważ pozytywnie wpłynęły one na kwestie z zakresu polityki przemysłowej w tym sektorze; wspiera dalsze istnienie grupy wysokiego szczebla;
9. wspiera zasadę, że prowadzenie stałego dialogu socjalnego z przedstawicielami pracowników powinno być obowiązkowe; domaga się aktywniejszej współpracy między przedstawicielami pracodawców i pracowników na wszystkich szczeblach (unijnym, krajowym, lokalnym i na szczeblu przedsiębiorstwa) na rzecz wdrożenia planu działania; podkreśla, że istniejące już na szczeblu UE rozwiązania dotyczące konsultacji z pracownikami oraz informowania ich muszą zostać skuteczniej wdrożone; podkreśla pozytywny wpływ dodatkowych struktur dialogu społecznego w sektorze stali; w związku z tym w oparciu o sprawozdanie z inicjatywy własnej Parlamentu nr 2012/2061² wzywa Komisję do przedstawienia projektu aktu prawnego dotyczącego współdecydowania pracowników w przypadku działań restrukturyzacyjnych; wzywa do przyznania nowych praw oraz rozszerzenia zakresu odpowiedzialności rad pracowniczych oraz grup rad pracowniczych w sektorze stali;
10. podkreśla potrzebę wdrażania długoterminowych strategii pozwalających przedsiębiorstwom i pracownikom dostosować się do zmian strukturalnych przy jednoczesnym przewidywaniu zmian i minimalizowaniu skutków społecznych; ponownie wzywa do uchwalenia aktu prawnego w sprawie informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji oraz przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi; kładzie szczególny nacisk na długoterminowe planowanie zmian strukturalnych, które pozwolą na łagodne poradzenie sobie ze zmianami zapotrzebowania na siłę roboczą; podkreśla, że poziom umiejętności powinien być wystarczający, aby w razie potrzeby zapewnić zatrudnienie oraz przejście na nowe rodzaje produkcji i modele biznesowe;

¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przemysłu hutniczego UE ((2012/2833(RSP)), teksty przyjęte, P7_TA(2012)0509.

² Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi (2012/2061(INI)), teksty przyjęte, P7_TA(2013)0005.

11. podkreśla, że pracownicy przemysłu stalowego znacznie częściej niż pracownicy innych sektorów produkcyjnych informują o niedostatecznym przygotowaniu do wykonywania aktualnych obowiązków w pracy; domaga się znacznych inwestycji w podnoszenie kwalifikacji i szkolenie, aby zaradzić niedopasowaniu umiejętności w sektorze stali i zabezpieczyć konkurencyjność sektora oraz jego rentowność w przyszłości;
12. oczekuje fakultatywnych ram prawnych dla ponadnarodowych porozumień na szczeblu przedsiębiorstw między międzynarodowymi federacjami związkowymi a przedsiębiorstwami;
13. pochwala zaangażowanie sektora metalurgicznego w transgraniczną koordynację rokowań zbiorowych i wzywa partnerów społecznych w sektorze stali do optymalnego wykorzystania dialogu ponadnarodowego, by przeciwdziałać presji na obniżanie wynagrodzeń i pogarszaniu się warunków pracy;
14. domaga się, aby w przypadku wszystkich decyzji z dziedziny zarządzania w odpowiednim czasie i kompleksowo stosowano obowiązujące dyrektywy dotyczące indywidualnych i zbiorowych praw pracowników i ich przedstawicieli (dyrektywa 98/59/WE w sprawie zwolnień grupowych, 2001/23/WE w sprawie przejęcia przedsiębiorstw, 2002/14/WE w sprawie ramowych warunków informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami, 2009/38/WE w sprawie europejskiej rady zakładowej, 2001/86/WE w sprawie uczestnictwa pracowników w spółce europejskiej) itp., nie zaś stawiać pracowników i ich przedstawicieli przed faktami dokonanymi;
15. zauważa, że unijny system handlu emisjami jest korzystny dla producentów energii elektrycznej, którzy mogą przerzucić dodatkowe koszty na ceny energii elektrycznej, które płać ich klienci, ale sektor stali na rynkach globalnych nie może podnosić cen, w związku z czym eksportuje się możliwości zatrudnienia;
16. podkreśla, że umowa międzynarodowa dotycząca zmiany klimatu obowiązująca jak największą liczbę stron pozwoli częściowo zabezpieczyć europejski przemysł stalowy przed dumpingiem ekologicznym i społecznym;
17. domaga się wykorzystywania Europejskiego Funduszu Społecznego na cele przekwalifikowania pracowników i zdobywania przez nich nowych umiejętności oraz poprawy kształcenia ustawicznego, zaspokajania zapotrzebowania na umiejętności, lepszego dopasowania umiejętności i przewidywania zmian w sektorze stali z uwzględnieniem potrzeby przejścia na gospodarkę mniej zasobochłonną;
18. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jako krótkoterminowego działania w przypadku zamykania zakładów i zwalniania znacznej liczby pracowników; ponownie przypomina swoje stanowisko, zgodnie z którym planowanie działań EFG powinno być spójne z przechodzeniem na zasobooszczędną i zrównoważoną ekologicznie gospodarkę;
19. podkreśla, że w celu dalszego stymulowania dialogu społecznego na temat ograniczeń psychospołecznych w pracy w europejskim sektorze stali należy zwrócić szczególną uwagę na specyficzny charakter warunków pracy, na określenie przyczyn charakterystycznych dla sektora, takich jak na przykład ciężki charakter pracy przy

produkcji stali, cechy siły roboczej (płeć męska, zaawansowany wiek), problemy środowiskowe, rozpowszechnienie innowacji technologicznych i daleko posunięta restrukturyzacja europejskiego przemysłu stalowego, oraz na ustalenie ich wpływu na pracę, co może ułatwić sektorową wymianę poglądów i refleksję nad działaniami prewencyjnymi; podkreśla ponadto, że wszystkie kluczowe podmioty zajmujące się prewencją (czy to na szczeblu europejskim, krajowym, czy też lokalnym) mogą zapobiegać ograniczeniom psychospołecznym w pracy na wszystkich szczeblach, to znaczy mogą nadal pracować nad poprawą obydwu aspektów zagadnienia, tj. zdrowia i wydajności;

20. domaga się uwzględnienia trudnych warunków pracy i presji na pracowników i podwykonawców w przemyśle stalowym w formułowaniu nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa i higieny pracy, a także w wytycznych dotyczących emerytur i innych świadczeń socjalnych, jako że proces produkcyjny jest od nich uzależniony¹; podkreśla, że pracownicy sektora stali są w większym stopniu niż przeciętny pracownik w UE28 narażeni na obciążenie wynikające z charakteru wykonywanej pracy – na zagrożenia fizyczne i problemy zdrowotne związane z wykonywaną pracą;
21. podkreśla, że Unia musi chronić miejsca pracy w sektorze stali oraz swe normy społeczne w stosunkach handlowych, przy opracowywaniu umów handlowych, w przepisach dotyczących dostępu do swoich zamówień publicznych dla przedsiębiorstw z krajów trzecich, jak i przy zbyt rzadkim wykorzystywaniu swoich narzędzi ochrony przed nieuczciwą konkurencją ze strony przedsiębiorstw z krajów trzecich;
22. zaleca Komisji i państwom członkowskim wprowadzenie przepisów niezbędnych do powstania europejskiej polityki przemysłowej, która nie byłaby osłabiona przez konkurencję między państwami członkowskimi, jaka istnieje obecnie; zaleca w tym celu zbliżenie krajowych norm socjalnych na wyższym poziomie, a także harmonizację unijnej minimalnej stawki podatku od przedsiębiorstw na wyższym poziomie.

¹ Eurofound (sprawozdanie planowane na rok 2014).

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	5.12.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 29 - : 2 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Richard Falbr, Thomas Händel, Stephen Hughes, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Gabriele Stauner, Jutta Steinruck, Inês Cristina Zuber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Sergio Gutiérrez Prieto

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	16.12.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 31 - : 7 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Romana Jordan, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Daniel Caspary, Françoise Grossetête, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Seán Kelly, Eija-Riitta Korhola, Zofija Mazej Kukovič, Silvia Adriana Țicău, Lambert van Nistelrooij
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	María Auxiliadora Correa Zamora